

VIJF VRAGEN AAN

“Nederlandse klinieken bieden steeds meer behandelingen voor mannen aan”

Plastisch chirurg Bart Stubenitsky

Leestijd: 4 minuten - door [Martijn Kamphorst](#) op 18 december 2018

Bart Stubenitsky (47) is plastisch chirurg bij Velthuis Kliniek en specialiseert zich in gezichtsbehandelingen. “Er is een toename in het aantal mannen dat de kliniek weet te vinden en een groeiende bewustwording dat operaties tussen mannen en vrouwen wezenlijk verschillen.”

Weten mannen tegenwoordig vaker de weg te vinden naar jullie kliniek? “Vroeger werd vaak tegen plastisch chirurgen gezegd: als een man vraagt om een neuscorrectie, dan moet je oppassen. Ze zouden per definitie niet helemaal sporen. Er bestond zelfs een acroniem voor: SIMON, *single immature male over-expectant narcissistic*. Tegenwoordig is een kwart van de neuzen die ik behandel een mannenneus. Amerika houdt het aantal mensen – en specifiek mannen – dat een behandeling ondergaat, nauwkeurig bij. Daar wordt 10 procent van het totaal aantal plastische ingrepen uitgevoerd op mannen. Dat lijkt weinig, maar het is een verdrievoudiging vergeleken met twintig jaar terug.

**“EEN HELEBOEL STUDIES TONEN AAN DAT
ER GOED EN FIT UITZIEN JE KANSEN OP
DE ARBEIDSMARKT VERGROOT”**

Ook in Nederland omarmen steeds meer mannen plastische chirurgie. Enerzijds omdat het taboe erop langzaam vervaagt, anderzijds omdat mannen zich meer zorgen beginnen te maken over hun uiterlijk. Een heleboel studies tonen aan dat er goed en fit uitzien je kansen op de arbeidsmarkt vergroot. Ook heeft het positieve invloed op je romantische leven. Uit een Amerikaanse enquête onder mannen bleek dat 31 procent hoogstwaarschijnlijk iets zou laten doen. Iets minder dan 50 procent daarvan zou een behandeling ondergaan om zich zekerder te voelen en 25 procent om jonger te lijken, om zo competitief te blijven op de arbeidsmarkt. Sociale media wakkeren de trend ook aan. Iedereen zet tegenwoordig om de haverklap zijn gezicht op sociale media. Je wordt continu geconfronteerd met jezelf. In Amerika zie je zelfs al de eerste centra die zich volledig specialiseren in mannen. Er werd geconstateerd dat mannen zich soms niet op hun gemak voelden wanneer ze voor een ingreep in een wachtkamer vol vrouwen zaten. Zover is Nederland nog niet, al bieden klinieken wel steeds meer specifieke behandelingen voor mannen aan.”

Wat zijn onder mannen de meest populaire behandelingen? “Met stip op één de ooglidcorrectie. Ik denk ook omdat je daarvan nog zou kunnen zeggen dat het ‘functioneel’ is, omdat je last had van je ogen. God forbid dat een man voor cosmetische redenen een ingreep zou ondergaan. Ook worden hier veel borstverkleiningen uitgevoerd. Mannen willen van hun manboobs af. In Amerika zie je ook steeds vaker borstimplantaten bij mannen, om de illusie van grotere borstspieren te creëren. In Nederland zie je dat nog niet zo vaak. Liposuctie wordt hier wel steeds populairder bij mannen. Het zwembandje wegwerken. Maar wederom niet zo extreem als in Amerika, daar wordt direct een sixpack in je buik gezogen. Er is enerzijds een toename in het aantal mannen dat de kliniek weet te vinden en anderzijds een groeiende bewustwording dat operaties tussen mannen en vrouwen wezenlijk verschillen. Vrouwen willen bijvoorbeeld vaak een klein, schattig, lief neusje. Dat moet je bij een man over het algemeen niet doen. Bij mannen moet je ’m altijd iets groter houden, beter passend bij het gezicht. Bij een facelift voor vrouwen geldt vaak: des te strakker, des te beter, met de wenkbrauwen zoveel mogelijk omhoog. Doe je dat bij mannen, dan zie je er permanent verbaasd uit.”

**“IEDERE NEUS VRAAGT OM EEN ANDERE
AANPAK”**

Wat vind je het mooist aan je beroep? “Wat vind ik niet mooi aan het beroep. Ik maak mensen gelukkig, dat is ontzettend leuk. Ze komen bij me met iets waarmee ze vaak al heel lang rondlopen. Iets wat ze onzeker maakt, waar ze zich voor schamen. Bij neusingrepen zeg ik weleens tegen mijn cliënten: ‘Ik verander je neus, maar daarmee verander je ook als persoon.’ Mensen voelen zich na een operatie zekerder, gaan anders lopen, zich anders gedragen. Dat geldt ook voor manboobs. Op het strand trekken ze hun T-shirt niet uit, omdat ze zich schamen, dus gaan ze liever überhaupt niet op vakantie naar strandgebieden. Mensen leggen zichzelf door schaamtegevoelens allerlei beperkingen op. Voor mij is het creatieve ook heel leuk, zeker bij neuscorrecties. Ik ben bijna een soort kunstenaar, maar dan met levend weefsel. Iedere neus vraagt om een andere aanpak.”

Wat is volgens jou belangrijk bij de keuze van een kliniek? “Het allerbelangrijkst is kiezen voor een goed aangeschreven, erkende kliniek. En je moet je huiswerk doen, kijken of de arts die je voor ogen hebt de ingreep die je wil ondergaan goed onder de knie heeft. Ten slotte is de klik met de arts heel belangrijk, er moet een onderling vertrouwen zijn. Het is lastig om aan mensen uit te leggen, maar van iedereen die ik zie – zowel mannen als vrouwen – wijs ik 25 procent af. Soms omdat er geen klik is, soms omdat ik het probleem niet zie en soms omdat ik denk dat ik ze niet gelukkig kan maken. Als iemand niet blij is het met het resultaat, dan moet dat ook bespreekbaar zijn. Het is mensenwerk. Meestal gaat het in één keer goed, maar soms is er een tweede operatie nodig.”

In een eerdere editie van *Winq* vertelde Marco van der Broeck, marketingmanager bij Velthuis, dat jullie geen voorstander zijn van gedaantewisselingen. Weiger je ook weleens iemand die te veel wil laten doen? “Er zijn twee soorten plastische chirurgie: de verjongende, verstrakkende ingrepen – creating a better self – en de veranderende ingrepen. Met een neuscorrectie, kaakoperatie of kinimplantaat verander je echt iemands gezicht. Je maakt een onaantrekkelijk persoon aantrekkelijk. Ik zou het dus iets genuanceerder verwoorden: soms verander ik wel degelijk iemands gedaante. Soms maak ik van lelijke eendjes heel erg mooie mensen. Ineens zijn die mensen gelukkig met zichzelf. En ja, er zijn helaas mensen die de extremen opzoeken en ook artsen die daaraan meewerken en zo het vak in een negatief daglicht plaatsen. Zie bijvoorbeeld de menselijke Barbie en de menselijke Ken. Daar werk ik niet aan mee. Gelukkig komt het maar op zeer kleine schaal voor. Het gros van de plastische ingrepen heeft helemaal niets te maken met een freakshow.”